

పార్లనాట్లో బుద్ధుని ప్రథమ ధర్మబోధన (నాగార్జునకొండ శిల్పము)

సవ: నేను బూడిదైతే నన్ను మించిన మరో నలుగురు ననబోండు....అదిగో.... (వాయులీనం నన్నని చప్పుడు...."ఏమే ముల్లికా" అని దూరం నుంచి పిలిచినట్టు ధ్వని....కోకిల కూత).

ఉపా: వాళ్ళంతా ఎవళ్ళు?

సవ: నా ఆక్కలూ, బెల్లెళ్ళూ, వాళ్ళ వెంటి చిలకలూ, గోర్యంకలూ, కోకిలలూ, వీణలూ, వేణువులూ.....

(చిలకలూ, కోకిలలూ, గోర్యంకలూ అన్న వ్యధు వెనకనుంచి వక్షల చప్పుడు విని పిస్తుంది. వీణలూ వేణువులూ అన్నవ్యధు వాటి చవచదూ నన్నగా వినిపిస్తుంది).

ఉపా: ఓహూ. మహా సైన్యంలా వుండే.

సవ: అదిగో ఆ వక్కన ఎవరో చూశారా? అయిన మన్నభస్మామి, మా నాన్న (దూరం నుంచి నవ్వు) అయిన వదిలిన బాణం గుచ్చు కోవి గుండ లేదు ఓడిపోని వీరుడు లేడు.

ఉపా: అయితే ఇప్పుడే మంటావు?

సవ: నన్ను ఒక్కమాటు బుద్ధమూర్తితో మాట్లాడనిండి.

ఉపా: అయిన అజ్ఞ లేందే

సవ: నేను వచ్చాననీ, దర్శనానికి ఆరాట వడుతున్నాననీ చెప్పండి.

ఉపా: అయితే క్షణం ఆగు. (పొక్కోళ్ళతో కడతిన చప్పుడు) స్వామీ....స్వామీ....

బుద్ధు: (గంభీరంగా....మెల్లగా) ఎవరూ.

ఉపా: ఉపాలిని స్వామీ

బుద్ధు: (అప్యాయంగా) ఉపాలి.

ఉపా: స్వామీ.

బుద్ధు: ఏం కావాలి, నాయరూ.

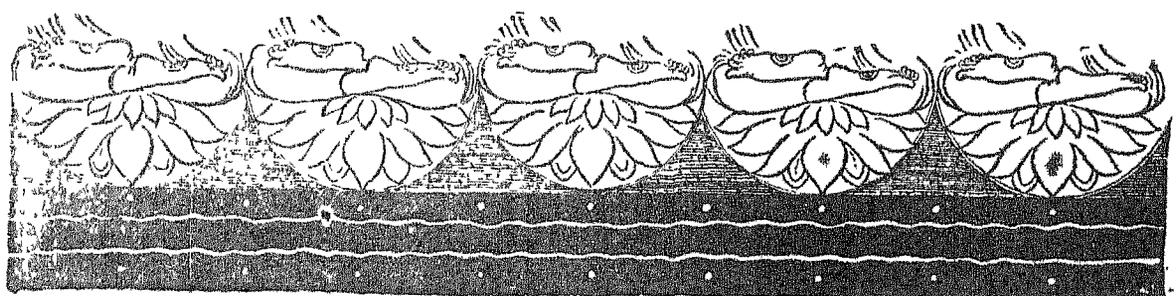
ఉపా: మన్నభుని మహా సైన్యం మన

వనంమీద దాడి చేస్తున్నది, ప్రభూ. కోకిలలు, చిలకలు, వీణలు, వీణాపాటలు.....

బుద్ధు: అహోనిండు.

ఉపా: అదేమిటి స్వామీ వనం అంజా అపవిత్రం కాదూ.

బుద్ధు: తృష్ణనూ రాగాన్నీ బయంచిన మన

మనం అవనిత్రం కానంతసేపూ మన కనం అవనిత్రం కాదు నాయనా.

ఉపా: నాళ్లు మిమ్మల్ని ఓడించాలని వస్తున్నారు. ప్రభూ.

బుద్ధు: ఓడించనీ.

ఉపా: అదెలా అవుతుంది, స్వామీ.

బుద్ధు: బలాబలాలు తేల్చుకుందాం....

(గజ్జయల చప్పుడు వీణల మ్రోత. కోకిలల కూత).

ఉపా: అదిగో స్వామీ. నవ మల్లిక (దగ్గరగా కాలిగజ్జల చప్పుడు).

బుద్ధు: మల్లికా.

ఉపా: స్వామీ.

బుద్ధు: రా అమ్మా. ఎలా వచ్చావు?

ఉపా: మీ సుందరాకారం నన్ను మీదాకా లాక్కోవల్సింది ప్రభూ.

బుద్ధు: ఈ సౌందర్యం ఎన్నాళ్లు? ఇవాళ దీరోపవాసవ్రతం ప్రారంభిస్తున్నాను. నాలుగు నాళ్లలో శరీరం కుప్పింది శత్యావశ్యం అవుతుంది. అప్పుడు అందం అడుగంటి పోతుందిమ్మా.

సవ: మీరు ఉపవాసం చేయ వద్దు స్వామీ మీ వెన్నెలవంటి శరీరం బడలి చీకటిలా నలభారినోతే నేను భరించలేను ప్రభూ.

బుద్ధు: పిచ్చిదానా! మనస్సుకు అందం రావడానికి శ్యావంధనం చేసుకోతున్నా నమ్మా! అప్పుడు ఈ వికల వాయుమండలం నా నెత్తి బడలు కొడుతుంది నరాలో నెత్తురు అయిటికి తంతుంది, గుండె పికిలిపోతుంది శరీరం పాలిపోతుంది. దొక్క వెన్నెముక నంటుకుంటుంది... అప్పుడు... అప్పుడు... అందం ఎక్కడుంటుంది?

సవ: మిమ్మల్ని మృత్యుముఖంలోకి పోని పానా? మీ పాదాలొత్తుతూ, మీకూ, మక రిందరసనం అందినూ మిమ్మల్ని సేవిస్తూ ఇక్కడే పుండిపోతాను స్వామీ!

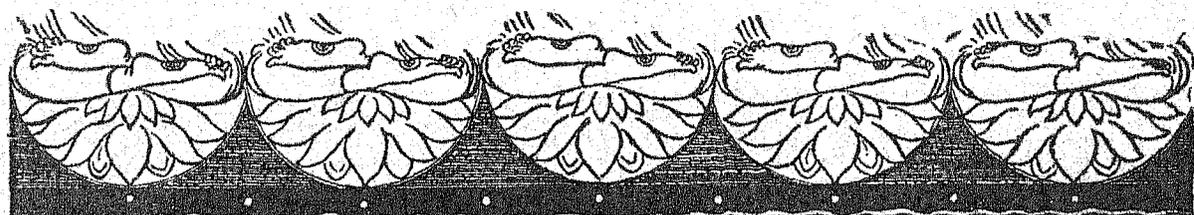
బుద్ధు: వెద్రదానా (కొంచెం అవేశంతో) పునరన్వేషకు కారణభూతమైన వస్తువును తలుచు కోడానికి వేలాది జన్మలెలాను పశువునైనాను, పక్షివైనాను, రాజువైనాను, రైతువైనాను. ఈ దుఃఖాల నేడను కట్టండెవ్వడో చాటి పట్టుకో

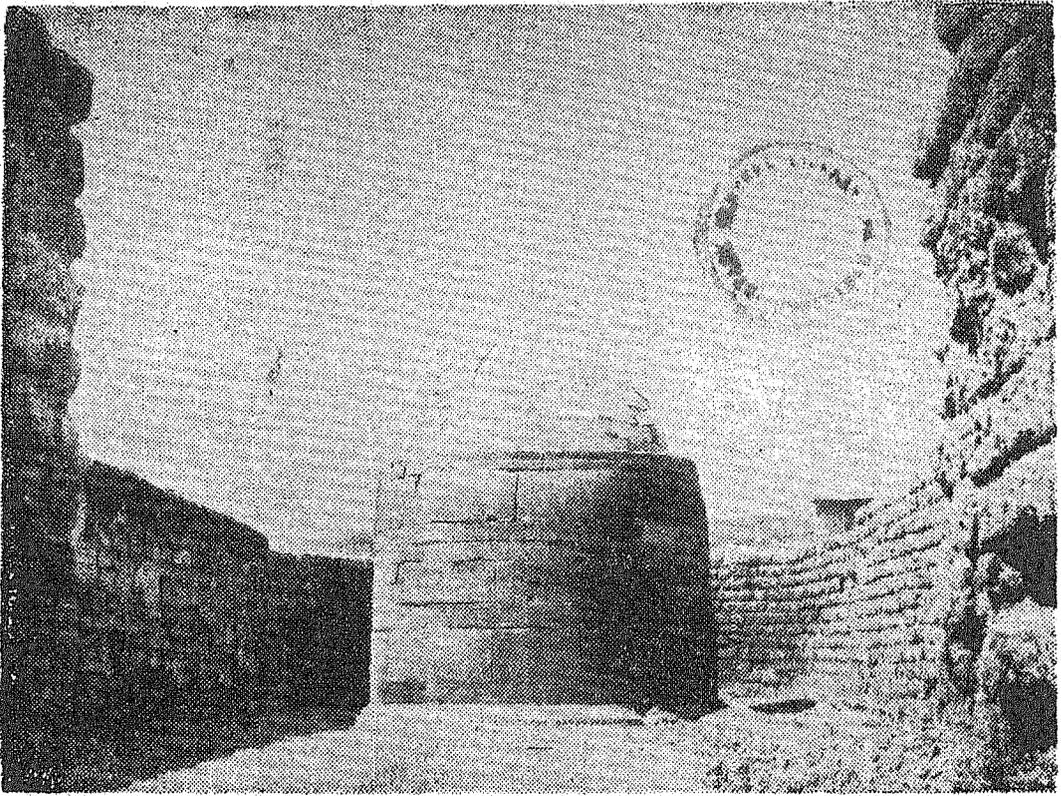
శ్రీ...
మూ
బు
ధ
ర
శ్రీ

వ్రవంచమందిలి బౌద్ధ శ్రేత్రములలో ప్రధావమైనది సారనాథ్. సిద్ధార్థుడు బుద్ధుడైన వెనుక మొదటి ధర్మోపదేశం చేసిందివనిత్రశ్రేత్రం లోనే. ఈ శ్రేత్రం కాశీ పట్టణానికి అరు మైళ్లలో ఉంది. ఇప్పటికీ వ్రశాంత వాతాపరణంలో యాత్రికులకు కుతూహలాన్ని రేపుతున్నది. ఇప్పటి హాశీణవనంలో 1500 మంది బౌద్ధ భిక్షువులు వివసిస్తుండేవారట. ఒక్క స్తూపం తప్ప మిగిలినవన్నీ శిథిలావస్థలో నున్నవి. ఈ స్తూపాన్ని పునర్నిర్మాణం చేశారు. దీని ఎత్తు 148 అడుగులు. మహాబోధి సంఘం నిర్మించిన మూలగంధికుటి విహారంలో బుద్ధుడు మొదటి ధర్మసందేశ ములను వినిపించారు. ఈ దివ్య మందిరంలోనే బుద్ధుని కనక విగ్రహం వ్రతిష్ఠింపబడియున్నది. ఈ సౌందర్య వ్రశాంత విగ్రహ సందర్శనార్థం వ్రవంచం వెలుమూలలనుండి వేలాది యాత్రికులు వస్తుంటారు.

— ఫోటో: శ్రీ కాటా రంగయ్య

(నాగార్జునకొండ శిల్పము)

జానికి ఇక్కడికి వచ్చాను. (మరికొంత వేదనా భరిత కంటంతో) నాడు ఈ జన్మలోనైనా నాకు దొరకడూ దొరుకుతాడు, తప్పక దొరుకుతాడు. అన్యధు నాది చేతులుకట్టేసి ఈ బాధాసాధాల్ని బద్దలు కొడతాను, అందులోంచి బయటికి పొంపొతాను, ఇక్కడే ఈ చెట్టునీడలో ఒక కాంతివేదిక నిర్మిస్తాను. దానిమీద ధర్మాన్ని ప్రతిష్ఠిస్తాను.

నవ: స్వామి!
 బుద్ధు: నన్ను ధ్యాన సమాధిలోకి వెళ్ళి పోవ్.

నవ: వద్దు స్వామి! నా వంక చూడండి.

మీకోసం నా శరీరంలోని అణువణువూ పొంగి వస్తున్నది. ఈ పట్టు వననాలు పట్టలేక పికిలి పోతున్నాయి. మీ పాదాలు ముద్దిడుకోసింది.... ఏదీ ...మిమ్మల్ని అలింగనం....

ఉపా: స్వామి!...స్వామి!...
 నవ: అయ్యో...అయ్యో.....
 ఉపా: (గడ్డదంగా) స్వామి! మూర్ఖ పోయారు. అదిగో...అదిగో...అయిన తల చుట్టూ శేషశ్రీకం.....

నవ: అమ్మా! ఎంతవేడి. భరించేట్టులేదు....వళ్ళు కాలిపోతున్నది.

ఉపా: (భిగ్గరగా) దగ్గరగా వెళ్ళు, కాచి పోతావు. అదిగో...అదిగో కాంతి బాజాలు.

నవ: అయ్యో; అవి నా శిల్పలో గుమ్మ కున్నాయి. వాచో....భరించలేను....
 ఉపా: స్వామి!...స్వామి!...

✦ ✦ ✦

(పావు నిమిషం జంత సమ్మేళనం)
 (అందుది కుటీర ద్వారంపద్ద తలుపు తట్టిన చప్పుడు నంద ప్రవేశిస్తుంది)

నం: ఆనందస్వామి! తలుపు ...తలుపు ఆనం: ఏమి సందా! ఇలా వచ్చావు?

